అమెరికా బుజ్జిపండు

- జ్యోతిర్మయి

పెద్దయ్యాక నేను

బుజ్జిపండు అమెరికాలో పుట్టి పెరుగుతున్న తెలుగు కుర్రాడు. వాడి బుజ్జిపొట్టలో ఎప్పుడూ ఎన్నో సందేహాలు. తెలుగుతనం కాపాడుకోవాలనుకునే అమ్మా, నాన్నా - బయట ఎక్కడి కెళ్ళినా వివిధ జాతుల పిల్లలతో సహవాసం, మధ్య మధ్యలో సంస్కృతీ సంప్రదాయం అంటూ అమ్మా నాన్నలు తీసుకెళ్ళే కార్యక్రమాలూ.. వెరసి వాడికి అన్నీ అనుభవాలే, అన్నీ వింతలూ విడ్డురాలే! అలాంటి అమెరికా బుజ్జిపండు అనుభవాలు నెలకొకటి మీకోసం!

మూడేళ్ళ క్రితం పండునెవరైనా "పెద్దయ్యాక నువ్వేం అవ్వాలనుకుంటున్నావ్?" అనడిగితే వెంటనే వాడు ఆకాశం వైపు చూస్తూ "బర్డ్ అవుతా" అని చెప్పేవాడు. ఒక్కోసారి "అక్కనౌతా" అని కూడా అనేవాడనుకోండి. మరి అక్కయితేనే కదా రంగు రంగుల ఫ్రాక్స్, గోళ్ళకు ఎర్రెర్రని నెయిల్ పాలీషు వేసుకుని, ఎంచక్కా కిచెన్ సెట్ తో ఆడుకునేది. మరో ఏడాది తర్వాత అదే ప్రశ్నకి "ఆస్ట్రోనాట్ అవుతా" అని చెప్పాడు. అది వినగానే వాళ్ళ బాబాయి "అయితే మేము ఫ్లోరిడాలో ఇల్లు కొనుక్కుంటాం పండూ, నువ్వు స్పేస్ కి వెళ్ళేప్పుడు సెండ్ ఆఫ్ ఇవ్వడానికి వీలుగా వుంటుంది" అంటూ వాడి నెత్తిమీద చిన్న జెల్లకాయ వేశాడు. ఇప్పుడేమో ఇంటికొచ్చిన తాతయ్యొకరు ఆ ప్రశ్న అడగ్గానే పండు టక్కున చెప్పిన సమాధానం విని, ప్రేమగా కొడుకు తల నిమిరింది వైష్ణవి. వాడా సమాధానం చెప్పడం వెనుకన్న కథ తెలుసుకోవాలంటే ఓ తొమ్మిదినెలలు వెనక్కి, అంటే శీతాకాలానికి వెళ్ళాలి.

* * * *

డిసెంబర్ లో పండు వాళ్ళ స్కూల్ కి 'క్రిస్ మస్' శలవలు ఇస్తారు. అప్పుడు వాళ్ళమ్మ, నాన్న కూడా సెలవు పెట్టేసి, ఎంచక్కా అందరూ కలసి ఓ వారం పాటు ఎక్కడికన్నా వెళ్తుంటారు. ఈ సంవత్సరం 'రిచ్ మండ్లో' ఉంటున్న పండు వాళ్ళ బాబాయ్, అంటే ప్రసాద్ తమ్ముడు కార్తీక్ వాళ్ళింటికి వెళ్ళాలనుకున్నారు. అక్కడికి వెళ్ళడం అంటే బుజ్జి పండుకు మహా సరదా. దానికి కారణం

వాళ్ళ బాబాయి కొడుకు ఐదేళ్ళ చింటు. పిల్లలిద్దరూ ఎప్పుడు కలిసినా బోలెడు ఆటలు ఆడేసుకుంటారు. ఎన్ని రోజులయినా వాళ్ళకు తనివితీరదు. సెలవలు ఇచ్చినరోజు సాయంత్రమే నాలుగ్గంటలకల్లా బట్టలు అవీ సర్దేసుకుని కార్లో ఝామ్మని బయలుదేరారు.

ఇక ఆ వారాంతమంతా సందడే సందడి. అందరూ ఒక్కదగ్గర కలిస్తే అంతేగా మరి. చింటు వాళ్ళింట్లో ఎక్కడో మూలనున్న బొమ్మలు, బోర్డ్ గేమ్స్, క్రేయన్స్ అన్నీ బయటకొచ్చాయి. ప్రత్యూష ఆధ్వర్యంలో చెట్లు, పిట్టలు, కొండల మధ్యలో సూరీడు, ఏరోప్లేన్స్, ఇంకా ఐ లవ్ యు కార్డ్స్... అన్నీ అందంగా రూపుదిద్దుకున్నాయి.

సోమవారం అందరూ కలసి "బ్లూ రిడ్జ్ మౌంటైన్"కి వెళ్ళి స్కీయింగ్ చేద్దామనుకుని అక్కడ హోటలు బుక్ చేసుకున్నారు. ఆదివారం సాయంత్రానికి పండుకు కొంచెం ఒళ్ళు వెచ్చబడడంతో వైష్ణవి "వీడికి జ్వరం వచ్చేలా వుంది. ఈ చలిలో ఏం వెళతాం! పోనీ మానేద్దామా?" అంది.

ప్రత్యూష వెంటనే ఏడుపు మొహం పెట్టేసింది. "వింటర్ లోనేగా స్కీయింగ్ కి వెళ్ళేది. టైలెనాల్ పట్టుకెళ్దాం వైష్ణవీ, మామూలు జ్వరమేగా తగ్గిపోతుందిలే" అని ప్రసాద్ అన్నాకూడా వైష్ణవి అందుకు ఒప్పుకోలేదు.

"ఎల్లుండి మొత్తం అక్కడ స్నో పడే సూచనలు వున్నాయట. అలా కనక అయితే జ్వరం కొంచెం ఎక్కువై హాస్పిటల్ కి వెళ్ళాలన్నా కష్టం. ఒద్దులే, నేను పండూ ఇంట్లో ఉంటాం. మీరందరూ వెళ్ళిరండి" అంది.

"పండు లేకుండా అక్కడ చింటు మాత్రం ఏమాడుకుంటాడక్కా, నేను కూడా వెళ్ళను" అంటూ నీరజ కూడా ఆగిపోయింది.

* * * *

సోమవారం ఉదయం నాలుగ్గంటలకే ప్రసాద్, కార్తీక్, ప్రత్యూష బయలుదేరి వెళ్ళిపోయారు. వైష్ణవి అనుకున్నట్లు పండుకు జ్వరం రాలేదు ఉదయానికి చక్కగా నవ్వుతూ నిద్ర లేచాడు. ఆ రోజంతా పిల్లలిద్దరూ ఒకటే ఆటలు. సాయంత్రం ఐదుగంటలకు చింటు పరిగెత్తుతూ వచ్చి "ఇట్స్ హార్డ్ టు బ్రీత్" అంటూ వాళ్ళమ్మకు గొంతు చూపించాడు. పండు కూడా వాడి వెనకే వచ్చాడు.

"పరుగులు పెడితే అలాగే వుంటుంది. కుదురుగా ఒకదగ్గర కూర్చుని ఆడుకోండి" అని చెప్పి, వాడి జుట్టు సరిచేసి నుదిటిమీద ముద్దు పెట్టుకుంది నీరజ. చింటు మళ్ళీ మామూలుగా పండుతో ఆటల్లో పడిపోయాడు.

"ఇంతకు ముందు వాడెప్పుడైనా అలా అన్నాడా నీరజా? అడిగింది వైష్ణవి.

"లేదక్కా బహుశా గొంతు నొప్పేమో. అది చెప్పలేక అలా అనుంటాడు." అంటూ సాయంత్రం కూరకు ఉల్లిపాయలు తరగడం మొదలుపెట్టింది నీరజ.

ఓ రెండు గంటల తరువాత హఠాత్తుగా చింటు, ఆడుకుంటున్న ట్రక్ కింద పడేసి గొంతు దగ్గర చెయ్యి పెట్టుకుని "ఐ కాంట్ బ్రీత్" అన్నాడు. వైష్ణవి, నీరజ ఇద్దరూ కంగారుగా పిల్లల దగ్గరకు వెళ్ళారు.

"గొంతు నొప్పిగా ఉందా చింటూ?" గొంతుదగ్గర తడిమిచూస్తూ అడిగింది వైష్ణవి.

"నో పెద్దమ్మా, ఇట్స్ హార్డ్ టు బ్రీత్"

రెండే నిముషాల్లో పిల్లలిద్దరినీ తీసుకుని హాస్పిటల్ కి బయలుదేరారు. వైష్ణవి కారు నడుపుతూనే "నీరజా, చింటూను మాట్లాడిస్తూ వుండు" అని, అవసరమైతే 'నైన్ వన్ వన్' కి ఫోన్ చెయ్యడానికి సెల్లో చార్జ్ ఉందో లేదో చూసుకుంది. పండు తన బుల్లి కారును గట్టిగా పట్టుకుని వాన్ వెనుక సీట్లో నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాడు.

* * * *

సరిగ్గా పది నిముషాల తరువాత కారు హాస్పిటల్ దగ్గర ఆగింది. రిసెప్షనిస్ట్ తో మాట్లాడుతుండగానే చింటు బలంగా, త్వరత్వరగా గాలి పీల్చడం మొదలు పెట్టాడు. హాస్పిటల్ లోపల నుండి తెల్ల కోట్లు వేసుకున్న ఓ ఇద్దరు హడావిడిగా వచ్చి వాణ్ణి లోపలకు తీసికెళ్లారు. మిగిలిన ముగ్గురు కూడా లోపలకు వెళ్ళబోయరు కాని, చిన్నపిల్లలు వెళ్ళకూడదంటూ పండును అక్కడే ఆపేశారు. దాంతో వైష్ణవి కూడా బయటే ఉండిపోవాల్సొచ్చింది. పండు వాళ్ళు కనిపించినంతవరకు లోపలకు తొంగి చూసి, "వాట్ హపెండ్ టు చింటు? అని అడిగాడు.

"తెలియదు నాన్నా" అంటూ వాడి మొహం చూసి "ఏం లేదు నాన్నా, నిన్న నీకు కొంచెం బాలేదు కదా అలగే వాడికి కూడా" అని చెప్పింది. అమ్మ మాటల మీద వాడికి నమ్మకం కలగలేదు. వైష్ణవి ఇంతలో ఫోన్ తీసి జరిగినదంతా ప్రసాద్ తో చెప్పింది. ఓ ఇరవై నిముషాల తరువాత నీరజ బయటకు వచ్చింది.

"ఎలా వుంది నీరజా వాడికి?"

"లోపలకు వెళ్ళగానే వెంటిలేటర్ పెట్టారు. ఒక్క నిముషంలోనే నార్మల్ గా ఊపిరి తీసుకోవడం మొదలు పెట్టాడు."

"డాక్టర్ ఏం చెప్పారు? అసలెందుకలా అయిందట?"

"తెలీదక్కా. మెడిసిన్ ఇవ్వగానే వాడికి బాగా మత్తొచ్చింది. లేచాక ఏదో టెస్ట్ చేస్తార్ట" చెప్పింది.

"వాడికి ఎప్పుడన్నా కాస్త జ్వరం, ఇయర్ ఇన్ఫెక్షన్స్ తప్ప ఇంకేం ప్రాబ్లెమ్స్ లేవుగా. ఏదో ఫుడ్ పడి వుండదులే నీరజా. సరే... కార్తీక్ వాళ్ళకు ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పు. కంగారుగా ఎదురు చూస్తుంటారు. మధ్యాహ్నం అంతా అక్కడ స్నో పడిందిట. అటువైపు దార్లన్నీ మూసేశారట. రేపు ఉదయం పది గంటలకు కాని రోడ్డుమీద వెహికల్స్ వెళ్తాయో లేదో తెలియదట." అని చెప్పి చింటూను చూడడానికి లోపలకు వెళ్ళింది వైష్ణవి.

ఓ రెండు గంటలు గడిచాయి. చింటుకు ఎమ్ ఆర్ ఐ, స్కానింగ్ లాంటివన్నీ తీసారు. పండు కుర్చీలో కూర్చునే తూగుతున్నాడు. "అక్కా బాగా ఆలస్యం అవుతుందేమో, పండుకు నిద్రొస్తున్నట్లుంది. పోనీ నువ్వూ, పండూ ఇంటికి వెళ్ళండి. డిశ్చార్జ్ చెయ్యగానే ఫ్రెండ్ నెవరినన్నా పిలుస్తాను. వాళ్ళు మమ్మల్ని ఇంటి దగ్గర డ్రాప్ చేస్తారు" అంది నీరజ.

"ఆ...భలే దానివేలే నిన్నిక్కడ ఒంటరిగా వదిలేసి ఎలా వెళ్తాను వీడ్నిక్కడ పడుకోబెడతాలే అందరం కలిసే వెళ్దాం" అంటూ అక్కడే వున్న సోఫాలో పండును పడుకోబెట్టింది వైష్ణవి. పండుక్కూడా చింటును తీసుకెళ్ళకుండా ఇంటికి వెళ్ళాలని లేదు.

* * * *

"పండూ లేమ్మా. మనం వేరే హాస్పిటల్ కి వెళ్ళాలి." అంటూ వైష్ణవి పిలవడంతో టక్కున లేచికూర్చున్నాడు పండు. తానెక్కడున్నాడోనని చుట్టూ చూసి, రాత్రి హాస్పిటల్ కి వచ్చిన విషయం గుర్తొచ్చి "వాట్ టైం ఈజ్ ఇట్? ఆర్ వుయ్ గోయింగ్ హోం?అని అడిగాడు.

"ఇట్స్ త్రీ ఇన్ ద మార్నింగ్ పండూ, చింటూను వేరే హాస్పిటల్ కి షిఫ్ట్ చేస్తున్నారు. ఈలోగా నువ్వు కొంచెం ఫ్రెష్ అప్ అవుదువురా" అంటూ వాడిని రెస్ట్ రూమ్ కి తీసుకుని వెళ్ళింది.

"వై అనదర్ హాస్పిటల్?"

"ఇక్కడ రాత్రంతా చిన్నపిల్లలను ఉంచకూడదట. చిల్డ్రన్స్ హాస్పిటల్ కి తీసుకెళుతున్నారు".

పండు తిరిగి రాగానే చింటు చక్కగా నవ్వుతూ స్ట్రెచర్ మీద కనిపించాడు. చేతికి నీడిల్ పెట్టి కదలకుండా టేప్ వేసి వుంది.

"చూడక్కా, వీడ్ని చూస్తే ఎవరైనా బాగలేని పిల్లాడనుకుంటారా? ఇప్పటి వరకు పేరామెడిక్స్ ని వంద ప్రశ్నలు వేశాడు" నవ్వుతూ చెప్పింది నీరజ.

పండు కూడా అంబులెన్స్ లోనే వస్తానన్నాడు కాని వాళ్ళు అలా కుదరదని చెప్పడంతో అమ్మతో పాటు కారెక్కాడు. వైష్ణవి అంబులెన్స్ ను ఫాలో అవుతోంది.

"దిస్ అంబులెన్స్ ఈజ్ గోయింగ్ స్లో. ఇంకా పైన లైట్లు, సైరన్ కూడా లేదు" ఆశ్చర్యపోయాడు పండు.

"ఎర్లీ మాణింగ్ కద నాన్నా. రోడ్డు మీద వేహికల్సే లేవు. పైగా చింటూది లైఫ్ త్రెటెనింగ్ కేస్ కూడా కాదు. ఇంకెందుకు లైట్లు, సైరన్లునూ" అంటుండగానే హాస్పిటల్ వచ్చేసింది.

అంబులెన్స్ ఆగగానే పేరామెడిక్స్ చింటూను హడావిడిగా దింపి పరుగులాంటి నడకతో లోపలకు తీసుకెళుతున్నారు. పండు కూడా వాళ్ళమ్మ చెయ్యి పట్టుకుని స్ట్రెచర్ వెనకే పరిగెట్టాడు. స్ట్రెచర్ మీద చింటు అతి కష్టం మీద బలంగా ఊపిరి పీలుస్తున్నాడు. చింటును ఒక గదిలోకి తీసుకువెళ్ళి మంచం మీద పడుకోబెట్టేటప్పటికి దాదాపుగా వాడికి ఊపిరి అందని స్థితిలో వున్నాడు. ఓ పదిమంది తెల్ల కోట్లు వేసుకున్న వాళ్ళు వాడి మంచం చుట్టూ నిలబడి, అప్పటికే తయారుగా ఉంచుకున్న వెంటిలేటర్ ని వాడి మొహానికి పెట్టేశారు. నీరజ పండు తల పక్కనే నిలబడి చూస్తోంది. పిన్ని పక్కనే పండు. చింటు వాళ్ళమ్మను పక్కకు నెట్టేసి, ఒక్క నిముషంలో తల పక్కకు వాల్చేశాడు.

అయోమయంగా చూస్తున్న నీరజతో, "డోంట్ వర్రీ హి ఈజ్ స్లీపింగ్" అని చెప్పారు ఒక డాక్టర్. వాడికేమైందని వైష్ణవి అడిగిన దానికి సమాధానంగా "డాన్'ట్ నో ఎట్. వుయ్ విల్ నో బై టుమారో" అని చెప్పి ఇలాగే ఎమర్జెన్సీ వస్తే బెడ్ పక్కనున్న ఒక బటన్ నొక్కమని, అప్పుడు వెంటనే డాక్టర్స్ వచ్చి వెంటిలేటర్ పెడతారని చెప్పి వెళ్ళిపోయారు. పిన్ని వైపు చూశాడు పండు. కన్నీళ్లు కారిపోతుండగా చింటు వైపు చూస్తోందామె. వైష్ణవి కూడా దాదాపు అదే స్థితిలో వుండడం చూసి పండుకు ఏడుపొచ్చింది. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ తనతో ఆడుకునే చింటు అలా వుంటే వాడికి ఏదోలా వుంది.

"చింటుకు ఏమైందమ్మా?" రాత్రి అడిగిన ప్రశ్నే మళ్ళీ అడిగాడు.

"ఏం లేదు నాన్నా, డాక్టర్ ఇంకొన్ని టెస్ట్ లు చేయాలన్నారు. అంతే. చింటు పడుకున్నాడుగా నువ్వు కూడా కొంచెంసేపు పడుకో" అని గోడవైపునున్న పెద్ద బల్లమీద పడుకోబెట్టింది వైష్ణవి. చేతిలో కారు గుండెల దగ్గరగా గట్టిగా పట్టుకుని పడుకున్నాడు.

కాసేపటికి "అక్కా వాడికేం కాదుగా" నీరజ బేలగా అడగడం వినిపించింది వాడికి.

"ఏం కాదు నీరజా. అసలు ప్రాబ్లెం ఏమిటో రేపటికి తెలుస్తుందిగా! తెలిసిన తరువాత ట్రీట్ చేయడం తేలికని డాక్టర్ చెప్పారు. అప్పుడింకేమీ కంగారు వుండదు".

* * * *

మరుసటి రోజు సాయంత్రానికి కూడా ఏమీ తెలియలేదు. ఊపిరి పీల్చడం కష్టమైనప్పుడల్లా మందు పనిచేస్తుంది కనుక కంగారు పడవలసిందేమీ లేదని చెప్పారు డాక్టర్లు. చింటు రోజంతా మామూలుగా ఉంటున్నాడు, అయితే వాడి చేతికి రెండు వైర్లు, కాలికొకటి, గుండె చప్పుడు తెలియడానికి మరో రెండు, ఇలా ఒళ్ళంతా వైర్లు వుండడంతో మంచం వదిలి వాడెక్కడికీ వెళ్ళలేదు. సాయంత్రానికి కార్తీక్ వాళ్ళు కూడా వచ్చారు. ప్రత్యూషను చూడగానే పండుకు కొంచెం హాయిగా అనిపించింది. నిన్నటి నుండి ఏం జరిగిందో అంతా అక్కతో చెప్పాడు.

తరువాత రోజు మధ్యాహ్నం చింటు నిద్ర పోతున్నపుడు, పిల్లలిద్దరినీ తీసుకుని హాస్పిటల్ కేఫ్టేరియాకి వెళ్ళాడు ప్రసాద్. వాళ్ళు కూర్చున్న టేబుల్ కి కొంచెం దూరంగా వున్న మరో టేబుల్ దగ్గరన్న పాప వేపు ఆసక్తిగా చూశాడు పండు.

"నాన్నా అమెరికన్స్ కూడా గుండు చేయించుకుంటారా?" మెల్లగా అడిగింది ప్రత్యూష.

"ఆ పాప గుండు చేయించుకోలేదు నాన్నా. ఆ పాపకు బహుశ కాన్సర్ అయివుంటుంది. కీమోథెరపీ ఇస్తే జుట్టు అలానే ఊడుతుంది"

"లాస్ట్ ఇయర్ మా క్లాస్ లో స్టెఫినీక్కూడా కాన్సర్ వచ్చింది, షి డైడ్ ఆఫ్టర్ సిక్స్ మంత్స్. ఈజ్ షి గోయింగ్ టు డై సూన్? పాప వైపు చూస్తూ బాధగా అడిగింది ప్రత్యూష.

"లేదు నాన్నా, కాన్సర్ వచ్చిన వాళ్ళందరూ చనిపోరు. మా ఆఫీస్ లో ఒక కాన్సర్ సర్వైవర్ వున్నారు. ఇప్పుడు ఆవిడ నార్మల్ గా హెల్దీగా వున్నారు. డాక్టర్స్ సేవ్డ్ హర్ లిఫ్. ఇంకొన్ని రోజుల్లో ఆ పాపక్కూడా పూర్తిగా తగ్గిపోతుంది" ప్రత్యూష చెయ్యి పట్టుకుని లోగొంతుకలో చెప్పాడు ప్రసాదు.

"డజ్ షి నెవెర్ గోయింగ్ టు హావ్ హర్ హెయిర్ అగైన్?" అడిగాడు పండు.

"లేదమ్మా కీమో థెరపీ ఇవ్వడం అయిపోగానే మళ్ళీ జుట్టు మామూలుగా వచ్చేస్తుంది. మనం కొంచెం సేపు ప్లే రూమ్ కి వెళ్దామా?" అంటూ పిల్లల్ని హాస్పిటల్ ప్లే రూమ్ కి తీసుకెళ్ళాడు ప్రసాద్.

ఆ గదిలో అడుగు పెట్టగానే పండుకు తన ప్రీస్కూల్ గుర్తొచ్చింది. చింటు కూడా వస్తే బావుండేదనుకున్నాడు. అక్కడ చాలా బొమ్మలు, పుస్తకాలు వున్నాయి కాని వాటినేమి ముట్టుకోకుండా అక్కడున్న పిల్లల్ని చూస్తూ ఒక టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నాడు. దాదాపుగా అందరికి చేతికి నీడిల్ పెట్టి పైన ప్లాస్టర్ అతికించి వుంది. ఇద్దరు పిల్లలు స్ట్రెచెస్ తో నడుస్తున్నారు. ఒక పాప చేతికి పెద్ద

బాండేజ్ వుంది. ఇంకో ఇద్దరు పిల్లలు జుట్టు లేకుండా కేఫ్టేరియాలో కనిపించిన పాప లాగా వున్నారు. టేబుల్ మీద పెట్టిన తన కారు తీసి గట్టిగా పట్టుకున్నాడు పండు. ఒక అబ్బాయి కొంచెం కుంటుతూ వెళ్ళడం చూసి

"వై ఈజ్ హి వాకింగ్ లైక్ దట్? డజ్ హి హేవ్ పెయిన్? అడిగాడు పండు.

"కాదు పండూ, ఆ బాబుకు కాలు లేదనుకుంటాను. అది ఆర్టిఫిషియల్ లెగ్. అందుకే అలా నడుస్తున్నాడు" చెప్పాడు ప్రసాద్.

"ఆ బాబుకు కలేందుకు లేదు?" అడిగాడు.

"మే బి యాక్సిడెంట్ అయివుండొచ్చు. లేకపోతే బై బర్త్ కాలు లేదేమో! డాక్టర్స్ కాలు ఫిక్స్ చేసి వుంటారు. ఇప్పుడు ఆ బాబు అందరిలాగానే స్పోర్ట్స్ ఆడుకోవచ్చు, రన్ చెయ్యొచ్చు"

"కూల్" అంది ప్రత్యూష. ఓ అరగంట కూర్చుని చింటు కోసం రెండు బొమ్మల పుస్తకాలు తీసుకుని అక్కడనుండి వెళ్ళిపోయారు.

* * * *

చింటును హాస్పిటల్లో చేర్చి అప్పటికి మూడు రోజులయింది. ప్రతి రెండు గంటలకు ఒకసారి ఎవరో ఒక డాక్టర్ రావడం ఏమీ ఫరవాలేదని చెప్పడం వాడిని జాగ్రత్తగా చూసి వెళ్ళడం చేస్తున్నారు. దాంతో అందరికీ కొంచెం ధైర్యంగా అనిపించేది. మొదటి రోజు నాలుగు గంటలకోసారి అలా ఊపిరి అందకపోవడం జరిగింది. రెండో రోజు మూడు సార్లు మాత్రమే అలా అయింది. ఆ వేళయితే అస్సలు ఒక్కసారి కూడా అలా కాలేదు కాబట్టి, డాక్టర్ డిశ్చార్జ్ చేస్తామన్నారు. అయితే వాడికేమైందో మాత్రం సరిగ్గా చెప్పలేక పోయారు. "వైరల్ అయివుండొచ్చని, ఇంటి దగ్గర అలా వస్తే వెంటనే అంబులెన్స్ ని పిలవమని, ఓ వారం స్కూల్ కి పంపించవద్దని, తరువాత స్కూల్ నర్స్ కి కూడా ఈ విషయం చెప్పమని చెప్పారు డాక్టర్లు. రెండు నెలలకోసారి స్కానింగ్ తీయించమని కూడా చెప్పారు.

ఇంటికి వచ్చాక ఓ నాలుగు రోజుల వరకూ అందరికీ కంగారుగానే వున్నది. పెద్దవాళ్ళెవరూ గదిలో లేకపోతే పండు ఆడుకోవడం మానేసి చింటు వైపు చూస్తూ కూచునే వాడు.

ఓ రోజు మాటల్లో "మనం బ్లు రిడ్జ్ మౌంటైన్ కి వెళ్ళకపోవడం మంచిదయింది" నిట్టూర్చింది నీరజ.

"అసలు చిల్డ్రన్స్ హాస్పిటల్ కు తీసుకెళ్ళేవరకూ కూడా అంత సీరియస్ అనిపించలేదు. మనం వెంటనే హాస్పిటల్ కి తీసుకువెళ్ళి మంచిపని చేశాం" అంది వైష్ణవి.

"అ డాక్టర్లు నా చింటును కాపాడిన దేముళ్ళు. రెండు నిముషాలు ఆ మందు ఇవ్వడం ఆలస్యమైతే ఏం అయ్యుండేదో ఊహించడానికే భయంగా వుంది" అని నీరజ అనడం చాలాసార్లు విన్నాడు పండు. పెద్దయ్యాక తనేమవ్వాలో వాడప్పుడు నిర్ణయించుకున్నాడు.

(వచ్చేనెలలో బుజ్జిపండు ఏం కబుర్లు చెబుతాడో..ఎదురు చూస్తుందాం..)

రచయిత్రి బ్లాగు : http://themmera.blogspot.com/